

90 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ДОКТОРА ЦІБОРОВСЬКОГО

Нечаїв С.

м. Київ, голова Історико-термінологічної комісії ВУЛТ

Олег Михайлович Ціборовський народився 15 жовтня 1932 року в Києві у сім'ї лікарів. Його рід має глибокі шляхецькі корені. По іншій лінії він походить з вільних козаків. Пан Олег неодноразово розповідав мені, що його дід постійно наголошував, що він козак, а не кріпак!

У 1950 році Олег Михайлович із золотою медаллю закінчив школу і вступив на педіатричний факультет Київського медичного інституту імені О.О. Богомольця. Далі був складний шлях становлення, набуття практичного досвіду в різних галузях медицини. Розпочавши свій трудовий шлях завідувачем будинку дитини, він працював педіатром, терапевтом, головним лікарем дитячої лікарні, рядовим лікарем швидкої медичної допомоги, завідувачем медпункту автоколони, терапевтом медико-санітарної частини промислового підприємства, лікарем електрокардіографічного кабінету поліклініки для письменників.

З 1964 року Олег Михайлович працював в Українському НДІ охорони материнства і дитинства ім. П.М. Буйка (сьогодні це Інститут педіатрії, акушерства і гінекології НАМН України) молодшим, а пізніше – старшим науковим співробітником, вченим секретарем інституту. У 1975–1981 роках викладав на кафедрі соціальної гігієни та організації охорони здоров'я Київського медичного інституту і Республіканських курсах підвищення кваліфікації керівного складу охорони здоров'я УРСР. У 1981 році Олег Михайлович повернувся до Інституту педіатрії, акушерства і гінекології, де створив і очолив відділення соціально-гігієнічних проблем здоров'я дітей та матерів.

Із 1985 року він почав займатися проблемами реформування системи охорони здоров'я, обґрунтування державної політики і стратегії у цій галузі, її правовим забезпеченням, підготовкою проєктів законів «Про охорону здоров'я», «Про медичне страхування» та ін. Як кваліфікований фахівець у 1994 році був запрошений на посаду професора кафедри управління охороною здоров'я Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті Міністрів України (потім – Українська Академія державного управління при Президентові України). Наукова робота О.М. Ціборовського в цей період була зосереджена на проблемах реформування системи охорони здоров'я. Роботу в цій царині він продовжив у відновленому НДІ «Український інститут громадського здоров'я».

Клінічний і науковий досвід, накопичений Олегом Михайловичем за роки трудового життя сприяли його зростанню як знаного фахівця в галузі соціальної медицини, багато проєктів, рекомендацій, пропозицій якого згодом лягли в основу важливих державних документів у галузі охорони здоров'я. Олег Михайлович неодноразово виступав з доповідями на наукових і науково-практичних конференціях, симпозіумах, семінарах, нарадах, з'їздах Всеукраїнського Лікарського Товариства та конгресах Світової Федерації Українських Лікарських Товариств, форумах українців.

Пан Олег завжди брав активну участь у громадському житті України, зокрема у створенні й діяльності Народного Руху України, Української екологічної асоціації «Зелений світ», Товариства Української Мови «Просвіта» ім. Тараса Шевченка, Товариства «Меморіал» ім. Василя Стуса, був членом Національної ради Конгресу української інтелігенції і головою його районної організації, членом Проводу Організації Українських Націоналістів (ОУНд), членом районних і міських проводів інших національно-демократичних організацій.

Доктор Олег Ціборовський, як активний член Всеукраїнського Лікарського Товариства і Світової Федерації Українських Лікарських Товариств, постійно обирався до складу Правління обох цих організацій (останні роки – Почесним членом) і, зазвичай, очолював редакційні колегії з підготовки резолюцій, рішень та інших офіційних документів ВУЛТ і СФУЛТ. Був членом редакційних колегій журналів «Сімейна медицина», «Українські медичні вісті», «Україна. Здоров'я нації», «Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України».

Вагомим є внесок О.М. Ціборовського в медичну науку. Він автор понад 370 наукових і публіцистичних праць, серед яких 38 монографій і посібників, близько 20 науково-методичних і науково-інформаційних брошур, 14 статей для «Енциклопедії сучасної України».

Протягом життя за свою роботу він багато разів відзначався преміями і почесними грамотами, нагороджений двома державними медалями, медаллю ВУЛТ «За працю і звитягу в медицині», почесним знаком «Відмінник охорони здоров'я» та іншими відзнаками.

Поважним є вклад О.М. Ціборовського в дослідження з історії української медицини. Велику увагу він приділяв вивченню матеріалів і публікаціям про життя і діяльність наших

вітчизняних корифеїв-медиків. Його останній доробок в цій сфері став основою для проведення ювілейного пленарного засідання XVII З'їзду ВУЛТ «Українські лікарі доби УНР».

26 серпня 2018 р. перестало битися серце Олега Михайловича Ціборовського. – надзвичайно світлої, доброї людини, справжнього патріота України, відомого фахівця в галузі соціальної медицини та історії медицини, громадського діяча, лікаря-педіатра, кандидата медичних наук, одного з організаторів відродження Всеукраїнського Лікарського Товариства, Почесного члена Правління ВУЛТ.

Нині, з нагоди 90 років від дня народження Доктора Ціборовського, ми ще раз згадуємо «незлим тихим словом» цю світлу, розумну, активну, привітну, чуйну, добру людину. Память про нього назавжди залишиться в серцях усіх, хто його знав.